

Posudek bakalářské práce Jana Růžičky „La Serenissima: politický a sociální systém Benátské republiky.

Rozbor v evropských dějinách jedinečného politického systému Benátek, jak se petrifikoval v 16. století, na samém vrcholu „benátské slávy“, autor uvádí citátem ze Shakespearova „Benátského kupce“, což je sice možná efektní, avšak rozhodně zavádějící, protože obyvatelé benátského ghetta nebyli považováni za *strangers*, nýbrž za méněcenné Židy - ostatně popření platného práva, jak o něm mluví Shakespeare, by si benátský dóže nejen nedovolil, ale z moci svého úřadu ani dovolit nemohl. Není známo, co W. Shakespeare věděl o pravomocech dóžete a benátském právu vůbec, úctyhodný úhrn znalostí o tomto tématu však prokazuje autor předložené bakalářské práce a to do té míry, že jeho práce podle mého mínění snese i měřítko práce magisterské. Autor pracoval s velkým zaujetím, vyhledal původní, často obtížně dostupné prameny a dobře je vytěžil, bezpečně zvládl i práci s cizojazyčnou odbornou literaturou. Látka je přehledně rozvržena a nic podstatného tu není opomenuto. Kolega Růžička se opřel o badatelský přínos Edwarda Muira, historika, který je – spolu s Peterem Burkem - současnou historiografií pokládán za jednoho z nejlepších znalců ritualizaci politického života italské renesance a najmě Benátek. Základním pramenem práce kolegy Růžičky je mimořádně cenný spis kardinála Gaspara Contariniho „De magistratibus et republica venetorum z r. 1543, která v roce 1599 vyšla v Londýně v anglickém překladu (a Shakespeare si ji tedy mohl prostudovat a tak se vyhnout historickým nepřesnostem ve své „benátské“ hře.

Jestliže po meritorní stránce si práce kolegy Růžičky zaslouží uznání, (vzdor sklonu k popisnosti na úkor analytičnosti, což je ovšem determinováno už povahou tématu a snad i jistým stupněm „bakalářskosti“), poněkud méně zdařilou je její stránka formální, resp. stylistická. Nejde snad o nějaké vyložené poklesky, jako spíše o nedostatek pregnantnosti, který tu a tam znejasňuje výklad a který je patrně důsledkem onoho už takřka obligátně konstatovaného chvatu při dokončování práce a nedostatku odstupu od ní. Je však spravedlivé říci, že s touto slabinou nás dobře smiřuje krása přiloženého dobového zobrazení města na laguně.

Práci hodnotím jako výbornou a protože v češtině žádná literatura o tomto tak zajímavém tématu dosud neexistuje, snad by stála za úvahu nějaká forma publikování.

V Praze, 17.května 2008

doc.dr. Jan P. Kučera